

Severní Korea (KLDLDR)

Jak se dostat do země

Složitě.

Při vjezdu/výjezdu na/z území KLDLDR je cizinec povinen předložit platný cestovní doklad a vyplnit vstupní/

výstupní formulář a zdravotní formulář. Nadále existuje vízová povinnost pro všechny druhy pasů. Žádost o vízum se podává na zastupitelském úřadu KLDLDR (adresa v Praze: Na Větru 395/18, Praha 6, 162 00, tel.: 235 362 210, email: vel.kldr@seznam.cz). Problém je v tom, že normální vízum nedostanete, ani kdybyste se rozkrájeli - vízum vám dají jenom přes cestovku, která to má s nimi domluvené (viz kap. Cestovky).

KLDLDR rozlišuje 3 druhy víz:

- diplomatická víza
- obyčejná/normální víza (obchod a návštěva),
- turistická víza.

Před vstupem na území KLDLDR musí cizinec vyplnit celní prohlášení (při vstupu do země je každému mimo diplomatů důkladně kontrolován obsah zavazadla).

Je nutné deklarovat finanční hotovost, videokamery a fotoaparáty, zbraně, videokazety, VCD, DVD. Do KLDLDR je zakázáno dovážet drogy, zbraně, nebezpečné chemické látky, tiskoviny a nosiče se skandálním (protiseverokorejsky laděným) či sexuálním obsahem.

Nedoporučuje se také vozit mobilní telefony a GPS navigace, které jsou - v případě nálezu při prohlídce zavazadel na letišti - při vstupu na území KLDLDR odebrány (vráceny jsou teprve před odletem).

Mezinárodní letecké spojení je velmi omezené. Spojení do zahraničí zajišťují místní letecká společnost Air Koryo a také Air China. Air Koryo létá třikrát týdně do Pekingu a jednou týdně do Shengyangu. Air China létá rovněž třikrát týdně do Pekingu, v období říjen-březen ale bývá frekvence letů omezena na dva, někdy na pouhý jeden let týdně. Zpáteční letenka do Pekingu stojí cca 380 EUR. Jediným dnem bez leteckého spojení je neděle, v období říjen-březen je trvale zrušen střední let Air China. Tento let bývá občas rušen i během letní sezóny, je-li obsazenost příliš malá.

Mezi letištěm a městem neexistuje dopravní spojení. Do KLDLDR lze cestovat pouze na pozvání státní organizace či firmy, která se po dobu pobytu o dopravu stará formou pronájmu autobusu či automobilu.

V případě krajní nouze, nelze-li kontaktovat zastupitelský úřad, se dopravte ke vstupu do diplomatické čtvrti, na jejímž konci (zhruba ve vzdálenosti 1 km) naleznete budovu velvyslanectví ČR. Občanům ČR je v nouzi povinno pomoci rovněž jakékoli velvyslanectví členské země EU, v KLDLDR jsou to ještě velvyslanectví Polska, Velké Británie, Německa, Rumunska, Bulharska a Švédska.

Existuje i možnost vlakového spojení mezi Pchjongjangem a Pekingem. Vlák z Pchjongjangu odjíždí v pondělí, ve středu, ve čtvrtek a v sobotu (cesta dle jízdního řádu trvá cca 24 hodin, v zimních měsících

se ale nedoporučuje vůbec vzhledem k masivním výpadkům proudu, přičemž vlak i na delší dobu zastaví a nevytápí se). Jednosměrná jízdenka stojí v závislosti na měnovém kurzu cca 170 EUR (1. třída) anebo 100 EUR (2. třída).

Cestovky

Pokud si chcete připlatit a mít vše relativně bez starostí, tak zkuste třeba <http://www.uritours.com>

Dá se s nimi domluvit i na individuální trase. Stojí to ale pár tisíc dolarů.

Další cestovka (má stránky i v češtině) je <http://www.korea-discovery.com/cs/> (ceny má uvedené jen za cestu do KLDŘ z Pekingů a zpět do Pekingů).

Oficiální stránky severokorejské propagandy <http://www.korea-dpr.com/>

Peníze

Můžete si užít dvojího kurzu měny KPW (severokorejský won) k hlavním světovým měnám – naprosto nereálný a umělý oficiální kurz (1 EURO = 139 KPW, březen 2011) využívaný hlavně k získávání vzácných deviz/valut do centrálního devizového zdroje od zde dlouhodobě působících cizinců či nepočtených skupin turistů ze zahraničí, a pak „černý“, neoficiální kurs, který dosahuje extrémních hodnot až třicetinasobku umělého oficiálního kurzu.

Bankovky existují v nominálních hodnotách 5, 10, 50, 100, 200, 500, 1 000 a 5 000 wonů, mince v hodnotě 1 wonu.

Odkaz na další [severokorejské peníze](#)

Používání cizích měn je v zemi oficiálně zakázáno, cizinci proto formálně skládají příslušnou částku v cizí měně do směnárny a zde obdrženou stvrzenku předkládají v pokladně. Následně pak obdrží zakoupené zboží. Jde o formalitu, pokladník je mnohdy současně směnárníkem a směna probíhá jen „na papíře“.

Takto probíhají platby pouze v luxusních zařízeních, cizinci navštěvovaných. V ostatních místech cizinec musí, je-li mu vstup vůbec umožněn, platit v místní měně. V prvně zmíněných obchodech se platí v EURO, USD a CNY, případně v JPY. V příhraničních oblastech s ČLR je dominujícím platidlem CNY.

V KLDL neexistuje jediné platební místo, přijímající kreditní karty nebo cestovní šeky. Možný není ani cash-advance v místních bankách. Jedinou možností je „nabítí“ platební karty Narae v místech, kde se používá jako platidlo zahraniční měna. Více o kartě Narae [ZDE \(anglicky\)](#).

Praktická telefonní čísla

(záchranka, dopravní policie, požárníci, infolinky apod.)

První pomoc a lékařské ošetření poskytuje nemocnice Činson (angl. Friendship Hospital), která se nachází v diplomatické čtvrti Munsudong. Telefonní spojení – 382 7688 (s ohledem na specifický systém telefonních okruhů a jejich vzájemné neprostupnosti, nelze na uvedené číslo volat z jakéhokoliv telefonu. Trojčíslím 382 začínají telefonní čísla pro místní volání, kterými disponují pouze zde působící diplomatická zastoupení a mezinárodní organizace). Kvalita lékařského ošetření je přímo úměrná nedostatku základního zdravotnického vybavení, materiálů a léků.

Telefonní čísla záchranné služby, policie a hasičů jsou v rámci jiného telefonního okruhu, který je ze strany diplomatických misí nedostupný. V případě potřeby je nutné volat Diplomatičeský protokol Ministerstva zahraničních věcí KLDL nebo zahraniční odbor Ministerstva vnitra KLDL. Některé hotely mají hotelovou službu, která zajistí propojení do této místní sítě. Hlavním problémem je však jazyková bariéra. Naprostá většina obyvatelstva nehovoří žádným cizím jazykem, proto je znalost korejštiny nezbytným předpokladem pro komunikaci s lékařem, policií či hasiči.

Služby

Ekonomický systém založený na detailním plánování (a „přesně“ kvantifikovaných dodávkách, subdodávkách a odbytu vyrobeného zboží) se dostal v 90. letech, kdy byl zcela „odstřižen“ od předtím obvyklých dodávek pomoci z bývalého SSSR a tzv. Východního bloku, do velkých potíží a postupně

zcela zkolaboval (někdy v roce 1995). Vzniklé „vakuum“ u potravin a spotřebního zboží pro obyvatelstvo bylo vyplněno privátním trhem, velmi často se pohybujícím v zóně černé či šedé ekonomiky. Zatímco peníze byly relativně nepodstatné ve státní plánované ekonomice, v privátním sektoru nabývaly na důležitosti, zejména zahraniční konvertibilní měny. Nicméně vedle malých obchodníků a zemědělců se postupně i továrny začaly zajímat o privátní trhy, jelikož jejich výrobky tam byly mnohem ziskovější než při prodeji ve státních prodejnách za státem nařízené oficiální ceny. Masivní korupce uspořádala rozprodávání „státních prostředků“ a zdrojů na soukromých tržištích za mnohem vyšší ceny. Důsledkem byly dvojí ceny – tržní a oficiální (včetně komodit, které spravoval výlučně stát).

Vedení KLTR rozpoznalo možné nebezpečí tohoto vývoje a v červenci 2002 nechalo zavřít zemědělské trhy, aby znovu nastolilo význam státního sektoru skrze platy a cenové reformy. Nicméně tyto kroky nebyly úspěšné, jelikož mnoho lidí nadále dávalo přednost nákupům na trzích, kde si dokázalo účinně obstarat prostředky. Nakonec byl těmto trhům udělen oficiální status (v 3/2003). Ke konci roku 2003 bylo po celé KLTR více než 300 tržišť. Nicméně tato dvojí ekonomika ještě více prohloubila rozdíly mezi jednotlivými regiony a zároveň znamenala větší společenskou diferenciaci v příjmech.

Nakonec byl ale tento „reformní kurz“ zcela zvrácen zpět a již zmíněná neúspěšná měnová reforma ve 12/2009, která měla za cíl zbavit novou vrstvu obchodníků, kteří participovali na předchozím rozvoji privátních trhů, jejich „neoprávněně“ nabytého bohatství.

Obchody

V KLTR v podstatě neexistuje standardní obchodní síť. V hlavním městě lze sice najít několik větších obchodů a dokonce tzv. obchodní domy, ale nabídka v nich je trvale velmi chudá a zboží v případě potravin často prošlé. Velké množství zboží v obchodních domech je čínského původu. Vzhledem k existujícímu a všudypřítomnému celkovému nedostatku zboží existuje v zemi nadále černý trh i přes vládní pokus jej vymýtit jej “měnovou reformou” v roce 2009, která naopak vyústila do všeobecného zmatku a kompletního kolapsu v zásobování. Zvýšila se také závislost městského obyvatelstva na potravinové pomoci přátel a příbuzných na vesnici.

Dostupnost služeb (státního sektoru) jakéhokoliv druhu mimo hlavní město je velmi nízká, řešením je svépomoc, šedá ekonomika a v zásobování potravinami přidělový systém s výdejními od větších obcí výše. Ne nadarmo režim neumožňuje přesun občanů mezi jednotlivými obcemi, městy, okresy i provinciemi a vojenské hlídky přísně střeží všechny příjezdy do hlavního města – důvodem je mj. zamezit

poznání, že Pchjongjang je přece jenom „výstavní skříň“ ve srovnání zejména s chudým venkovem v severních oblastech země, ale také zamezení dalšího nárůstu počtu obyvatel metropole, pro něž by stát musel udržovat „vyšší standard“ výdajů na hlavu (na bydlení, služby atd.)

Vysoké oficiální ceny pro cizince, všudypřítomné restriktce a agresivní chování KLTR vůči KR odrazuje většinu turistů od návštěvy KLTR, přestože stát má např. výrazný zájem o obnovení provozu resortu Kumgangsán, který přinášel relativně vysoké devizové příjmy.

Doprava

Dopravní infrastrukturu tvoří cca 5 300 km železnic, 25 800 km silnic (zpevněno pouze 720 km,

většinou velmi nízké kvality povrchu, zbytek jsou „polní cesty“) a 2 250 km vodních cest, většinou ale splavných jen pro malé lodě. Námořní flotilu tvoří 165 lodí, nejnámější přístavy jsou Ch`ongjin, Haeju, Hungnam, Kimch`aek, Kosong, Najin, Namp`o, Sinuiju, Songnim, Sonbong, Ungsang a Wonsan. Kapacita přístavů je odhadována na 35,5 mil tun nákladky ročně. Pro zásobování hlavního města je podstatný přístav v Nampo.

KLDR má jedno mezinárodní letiště a dvě pro domácí linky, ale vnitrozemská letecká doprava fakticky není provozována pro nedostatek paliv (a také cestujících). Domácí letecká společnost Air Koryo vlastní několik starších ruských letadel typu IL-62, TU-154 apod. zajišťuje letecké spojení s Pekingem (třikrát týdně) a Shenyangem (jednou týdně). Air Koryo nesmí létat do zemí EU. Air China, splňující světové standardy, provozuje dva lety týdně do Pekingu, v letní sezóně tři. V zemi je dále řada polních letišť a přistávacích ploch pro vojenská letadla.

Železniční spojení je značně nespolehlivé z důvodu častých výpadků elektřiny a je přednostně zajišťováno do míst, kde je ho právě nejvíce potřeba. Ruští experti před 10 lety konstatovali, že zejména mnoho mostů a tunelů hrozí zřícením. Opravné práce měly začít v roce 2003, ale vzhledem k hospodářským problémům nezačaly dodnes. Řešením do budoucna by bylo vybudování tranzitního koridoru spojujícího Rusko a Korejskou republiku. S ohledem na napjaté vztahy Korejská republika - KLDR však takový projekt v současnosti není reálný a patrně i po případné realizaci by vznikaly další potíže. Existuje (zejména v zimním období riskantní, ale každopádně velmi zdlouhavá) možnost přepravy vlakem do Pekingu (čtyřikrát týdně).

Na základě mezikorejských rozhovorů v červnu 2004 bylo rozhodnuto otevřít na každé straně 7 přístavů pro lodě druhé země. Jednalo se o důležitý průlom, protože dopravu mezi zeměmi do té doby zajišťovaly lodě třetích států a přímé spojení bylo možné jen v případě dopravy materiálu při katastrofách. Dohoda se vztahuje na severokorejské přístavy Nampo, Rajin, Kosong, Haeju, Wonsan, Hungnam a Chongjin, ale stejně jako v dalších případech vývoj vztahů po roce 2008 a obzvláště 2010 mezi Korejskou republikou a KLDR takovéto projekty zcela znemožňuje.

Telekomunikace

V KLDR existuje asi 1 180 000 pevných telefonních linek, z toho pouze 70 tisíc soukromých. V prosinci 2008 vstoupila do KLDR egyptská společnost Orascom, která zahájila v joint-venture podniku Koryolink společně se státní společností Korejské pošty a telekomunikace budovat 3G mobilní síť, která má postupně pokrýt značnou část KLDR.

Telefonní sítě používané cizinci jsou neprostopupně odděleny od sítí určených pro občany KLDR, kteří se zase ze své sítě nemohou dovolat do zahraničí. Je tedy technicky dokonale zabezpečená nemožnost komunikace obyvatel KLDR např. se svými příbuznými v KR či Japonsku. Využívání Internetu domácími je přísně zakázáno.

Součástí vládní politiky KLDR "ochrany občanů před škodlivými informacemi" jsou také všechny radiové i televizní přijímače uzpůsobeny pouze na přijímání vládních stanic. Příležitostně podléhají inspekcím v domácnostech stejně jako DVD přehrávače. Odstranění "blokace" je trestáno podle zákona. Dvě rozhlasové stanice vysílají na AM, jedna na FM vlně. TV má tři programy, přičemž jeden program je omezen pouze na Pchjongjang.

Od roku 1997 v KLDR působí DHL, přičemž jejím místním partnerem je společnost Korea Foreign Transportation Corporation, která svými službami zabezpečuje vládní a nevládní organizace, zastupitelské úřady a obchodní komunitu.

Bezpečnost

Bezprostřední nebezpečí návštěvníkům nehrozí, je však nutné připravit se na řadu omezení a zákazů. Nebezpeční mohou být příslušníci ozbrojených složek, kteří se k cizincům velmi často chovají hrubě až násilně, popsány byly i případy ohrožování diplomatů (vč. velvyslance) střelnou zbraní. Nikdo z nich přitom nerozumí angličtině, takže vysvětlování či domluva s nimi přímo na místě není možná. Pohyb cizinců po zemi je omezen prakticky jen na hlavní město Pchjongjang, na jiná místa se smí vydat jen s předchozím povolením a v doprovodu přiděleného „průvodce“. Tato omezení, příkazy a zákazy dále zvyšují náklady na pobyt v KLDŘ.

Zdroje: Zastupitelský úřad Pchjongjang (Korejská lidově demokratická republika). Taedonggang Guyok 38

Taehakgori

Puksudong

Pchjongjang

tel.: (+ + 850) 2 381 7021

fax: (+ + 850) 2 381 7022

diplomatická a konzulární služba (+ + 850) 191 2500 653, případně 191 2500 645.

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

https://cesty.in/korea_kldr?rev=1717087834

Last update: **2024/05/30 18:50**

